

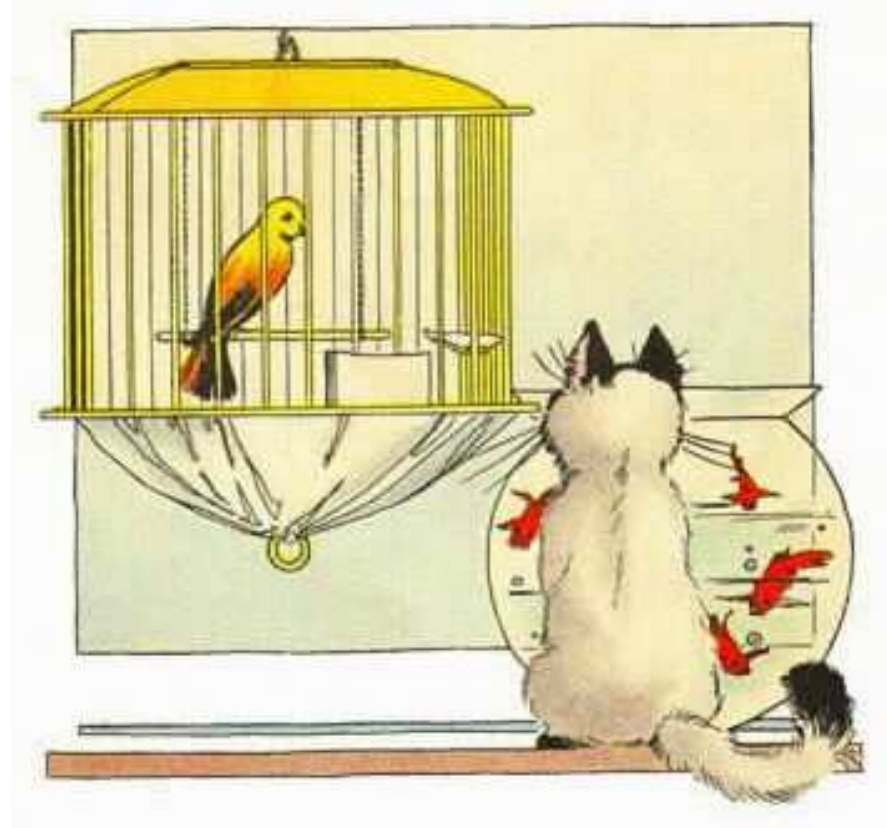
הוא ישן בדרך כלל בארגז העץ שלו, מרופד בקש  
רך, עם אפו מונח על הרגל.



פונקי-דונק הוא חתול שמנמן, וצעיר מאוד.  
פרוותו לבנה אך יש לו כתם שחור על אפו, ועל  
קצות רגליו, על אוזניו ועל קצה זנבו.



"אמנם החלב שאני שותה עושה את הפרווה שלי חלקה, אך הייתי רוצה פעם לשנות את התפריט ולטעום מהדגים השמנים האלה."



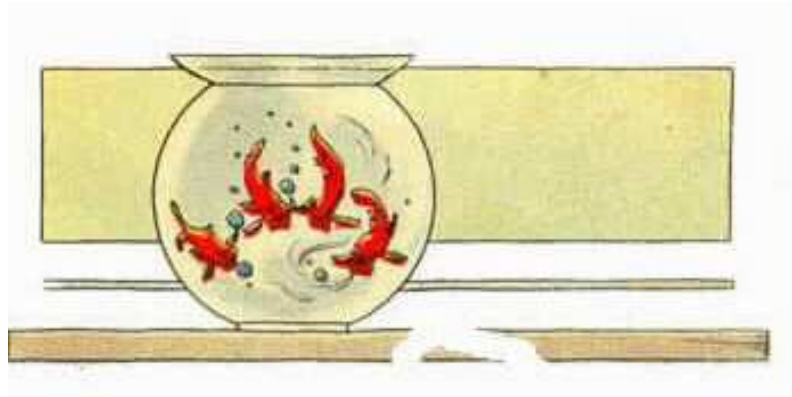
אמנם הוא נראה ישן, אך מדי פעם הוא מציץ לציפור שיושבת למעלה בכלוב. וכשהוא רואה דגי זהב שוחים בתוך צנצנת זכוכית, זנבו מנענע.



בקפיצה אחת הוא הגיע למעלה ועמד כשכפות  
רגליו על דופן הצנצנת.  
מבטו החד יכול היה להפחיד את הדגים שראו  
אותו.



הוא מצמץ בעיניו, נאנח ואמר: "אנסה לקפוץ על  
המעמד הזה כדי לראות איך הדגים שותים."

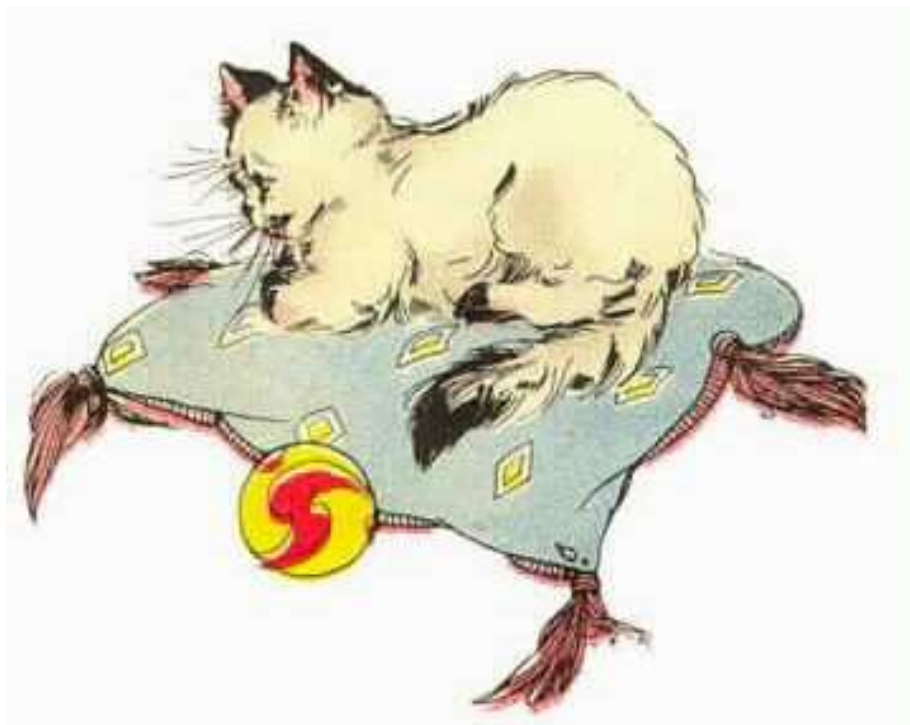


פונקי-דונק ילל, פונקי-דונק זעק, כי חתולים  
שונאים מים. הוא נפל לרצפה, פרוותו סמרה  
והוא ברח מהחדר בקפיצות גדולות

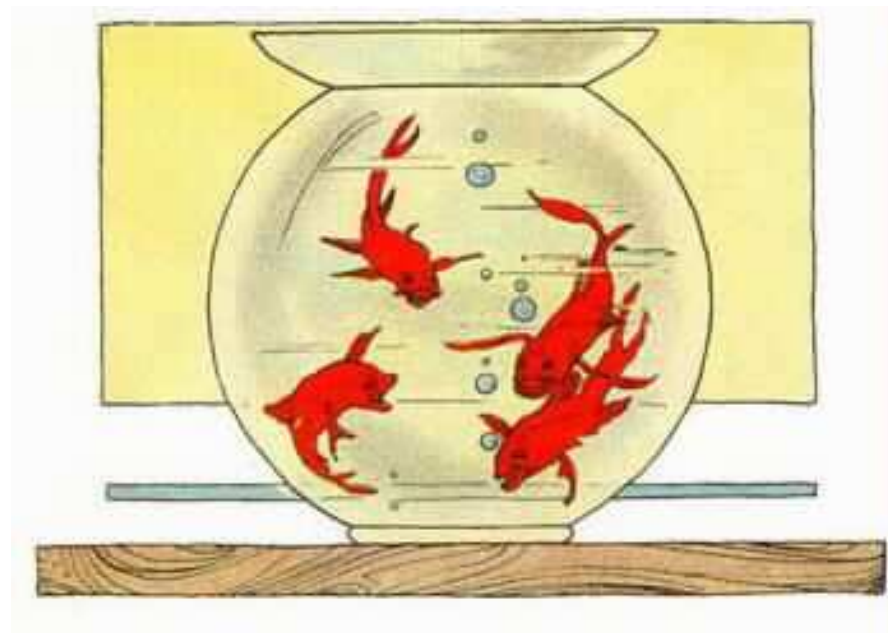


הוא התרומם והוציא את ראשו מעל פתח  
הצנצנת וגם שם את כף הרגל למים. אך הדגים  
המפוחדים קפצו והתיזו מים על ראשו.





ועכשיו פונקי-דונק שוכב על הרצפה וחושב:  
"עדיף להיות טוב ושקט, כי קשה לי לשכוח איך  
פרוטי נרטבה, כשעשיתי מה שאסור היה."



הדגים בצנצנת נרגעו מיד והיו מרוצים מאוד. כל  
אחד נענע את סנפיריו וחיך בשמחה: "זה היה  
מחזה משעשע ביותר."